

Hiru txerrikumeak

Ama txerriak tokitan ikusten zuen semeak etxetik joango ziren eguna. Izan ere, bizkarroi ederrak ziren hiru txerrikumeak, eta ez hain kumeak, honezkero txerri ederrak bai. Alferrik, amaren etxean gozo jarraitzeko asmoa zuten.

-Ez al da garaia nor bere etxera bizitzera joateko? -esan zien ama txerriak.

-Tira, tira -erantzun zion Txerritxikik-. Ez al dakizu etxeak oso garestiak direla?

-Orduan, lan egin beharko duzue.

-Baina, amatxo, ez al dakizu lanak oso kaskarrak direla -Txerriertainek esan.

-Aitaren lantegian emango dizuete lana!

Orduan, Txerrinagusik erantzun zion, oso irmo eta seguru erantzun ere:

-Ez, amatxo. Otsoaz ahaztu zara, ala? Ipuinaz ahaztu al zara? Hau ez da txerrientzako herria! Azalduko dizut: Etxetik **joango bagina**, amatxo, nor bere etxera bizitzera, Txerritxikik lastozko etxola **eraikiko luke**, oso alferra baita. Guk **esango genioke** bere etxeak ez **liokeela** inolako babesik **emango** otsoaren aurrean, baina ez **liguke** batere kasurik **egingo**. Eta ez pentsa! Txerriertain ere ezpal berekoa denez, lastozkoa ez, baina egurrezko etxola **erakiko luke**. Honek ere ez **lieke** batere kasurik **egingo** nire aholkuei. Enfin, hemen neu naiz langile bakarra eta, harrizko etxe dotorea **eraikiko nuke**. Laster **agertuko litzateke** otsoa Txerritxikiren etxean. Putz eta putz **egingo luke** bota arte. Orduan Txerritxikik Txerriertainen etxean babesa **bilatuko luke**. Txerriertainek babesa **emango lioke**, noski, baina errieta ere **egingo lioke**: "Ene, Txerritxiki, anai nagusioi kasu **egin izan bazenigu**, otsoak **ez zuen** (zukeen) zure etxola hain erraz **botako!**". Baina handik laster otsoa Txerriertainen etxean **agertuko litzateke**. Egurrezkoa izanda, otsoari hura botatzea gehiago **kostatuko litzaioke**, baina azkenean bota **egingo luke**. Jakina, orduan bi alferrontzi horiek nire etxera **etorriko lirateke** babes bila. Nik babesa **emango nieke**, baina lehendabizi nire hitz epelak **entzun beharko lituzkete**: "Ene, anai alfer horiek, zuen etxeak harrizkoak **egin izan bazenituzte**, otsoak **ez zituen** (zituzkeen) hain erraz **botako!**". Halere, ama maitia, mentura hor **ez litzateke bukatuko**. Otsoa harrizko etxea botatzen **saiatuko litzateke**,

baina **lortuko ez lukeenez**, bada tximiniatik **sartuko litzateke**. Ni ez naiz ergela, eta adi **ibiliko nintzateke**. Horregatik, sutan urez beteriko lapikoa **jarriko nuke**. Hara **eroriko litzateke** otsoa, kiskali **egingo litzateke**, eta etorritako bidetik hanka **egingo luke**; ez, ordea, nire hitzak entzun gabe: "Ene, otso gaizto hori, gure etxeetara etorri beharrean gure amaren etxera **joan izan bazina**, gure ama bakarrik **aurkituko zenuen** (zenukeen), etxean ez senarrik eta ez semerik, eta lasai asko **jan ahal izango zenuen** (zenukeen)". Horra, amatxo, zergatik ez garen etxetik joango! Zer dugu afaltzeko?

-Txistorra!

